

דברי משיח

ה'תשי"ג

התוועדות ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו

•

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א
שניאורסאהן
מליובאוויטש

•

בלתי מוגה

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושמונה לבריאה

ה' תהא שנת חירות עצמות

קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת ש"ק פ' חיי שרה – הננו מוציאים לאור "הנחה" ויומן מהתוועדות ש"פ חיי שרה, כ"ז מרחשון, מבה"ח כסלו ה'תשנ"ב – תדפיס מיוחד מתוך "דברי משיח – ה'תשנ"ב". בתור הוספה, באו בסוף הקונטרס "פנינים" נבחרים מחלוקת הדולרים לצדקה ביום ראשון, כ"ח מרחשון ה'תשנ"ב (הר"ד המלא יתפרסם אי"ה בכרך השייך לתקופה זו).

*

אודות המעלות שבסדרה זו, ואופן עריכת השיחות¹ והיומן² – ראה בארוכה ב"פתח דבר" ל"דברי משיח" ה'תשנ"ב חלק ראשון.

*

מבין שלל השיחות שנאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תש"י-תשנ"ב (ולפני כן), ת"ל זכינו שרובן ככולן נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנו ריבוי שיחות שטרם ראו אור מעולם, ובזה בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידו הנחות ורשימות משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכן ר"ד בעת חלוקת השטרות לצדקה או "יחידות" וכיו"ב, ויומנים מ"בית חיינו" (ובמיוחד מהשנים תשמ"ח-תש"נ), שיואל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהן את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד "דברי משיח", נזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלמה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורתו של משיח מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

"המכון להפצת תורתו של משיח"

ימות המשיח,
כ' מרחשון, ה'תשע"ח (ה' תהא שנת חירות עצמות),
קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ברוקלין, נ.י.

1) השיחה הנוכחית נערכה ע"י שילוב ב' הנחות (ה"ר"ד" שי"ל ע"י מערכת "פאקס אַ שיחה", וה"תוכן קצר שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים"), ונוספו בה פרטים מה"השלמות" לשיחה המוגהת שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים" וע"י "ועד הנחות בלה"ק". לשלימות הענינים המבוארים בשיחה, יש לעיין בשיחה המוגהת (סה"ש תש"נ ח"א ע' 121 ואילך ("הדרן" על הרמב"ם); שם ע' 130 ואילך (בקשר עם כינוס השלוחים העולמי)).

2) היומן נערך ע"פ גיליון "בית חיינו" שי"ל בשעתו, ויומן פרטי של הרה"ת ר' ש.ז.ה. שי' (הנדפס בס' "שנת ניסים בבית חיינו").

בס"ד. התוועדות ש"פ חיי שרה, כ"ז מרחשון, מבה"ח כסלו ה'תשנ"ג
הנחה בלתי מוגה

— שיחה א' —

[אחרי שבירך כ"ק אדמו"ר שליט"א על היין ניגנו את מארש ר"ח כסלו].

א. בשבת זו מתקיים כאן כינוס השלוחים העולמי. ומצינו בפרשתנו הדגשה מיוחדת בענין השליחות – שחלק גדול ממנה¹ מדבר על דבר שליחות אליעזר עבד אברהם ליקח אשה ליצחק.

ודוגמתו בכל ישראל – שכל אחד הוא שלוחו של הקב"ה לעשות לו ית' דירה בתחתונים², ועד ששליחות זו היא כל מציאותו.

ואע"פ ששליחותו של אליעזר היתה שליחות אחת ויחידה, שאירעה לפני זמן רב – הרי זה נקבע ("אריינגעשטעלט") בתור חלק קבוע בתורה, וידוע הכלל³ ש"קבוע לא בטל", היינו, שאפילו אם זה מתערב בענינים אחרים (שאז יש מקום שזה יתבטל) – אין זה מתבטל (להיותו דבר קבוע).

ועאכ"כ כאשר לכתחילה זה לא התערב, כפי שהוא בנוגע לבני ישראל: אע"פ שבני ישראל הם "אתם המעט מכל העמים"⁴, הרי הם אינם מתערבים בין האומות⁵, כי "אתה בחרתנו מכל העמים"⁶.

ב. והנה, בשליחות בכלל יש כמה וכמה אופנים ודרגות⁷:

א) הדרגה הכי נעלית היא ש"שלוחו"⁸ של אדם כמותו" ממש (בלשון הידוע⁹), היינו שהשליח עומד במקום המשלח לגמרי, ומציאות השליח נחשבת כמציאות המשלח;

ב) למטה מזה – שהשליח נחשב למציאות בפני עצמו, ורק המעשה של השליח מתייחס למשלח;

ג) למטה מזה – שגם המעשה הוא מעשה השליח (ולא של המשלח), היינו שהשליח הוא מציאות בפני עצמו לגמרי, ורק שהתורה חידשה שמעשה אדם זה מועיל עבור

(6) נוסח תפלת העמידה לג' רגלים וימים נוראים.
(7) לקח טוב (להר"י ענגיל) כלל א. וראה שו"ע אדה"ז או"ח סרס"ג סכ"ה בקו"א. וראה אגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"ד ע' רל. לקו"ש ח"ט ע' 323 ואילך. ח"כ ע' 303. ועוד.
(8) ברכות לד, ב (במשנה). וש"נ.
(9) תשובות הריב"ש סרכ"ח. לקו"ת שבערה הבאה.

(1) כד, ב ואילך.
(2) ראה תנחומא נשא טז. בחוקתי ג. במדב"ר פי"ג, ו. תניא רפ"ו.
(3) ראה כתובות טו, א. זבחים עג, ב ובתוד"ה אלא שם. וראה עט סופר (להרא"ז סופר) על סוגיות הש"ס כלל קבוע. וש"נ.
(4) ואתחנן ז, ז.
(5) ראה שמו"ר פל"ו, א.

המשלח, עד שישנה אפשרות שאחד יכול להוציא את חבירו ידי חובת המצוה [אבל במצוה שבגופו (כמו הנחת תפילין וכיו"ב) אי אפשר למנות שליח, כיון שמצוה זו צריכה להיעשות ע"י מציאות האדם עצמו, ואילו בשליחות הרי זה קשור עם מציאות אחרת (שנעשה שליח)].

ובנוגע לשליחותם של בני ישראל בעולם (לעשות לו ית' דירה בתחתונים, כנ"ל), ניתן הכח שתהי' בתכלית השלימות, כפי הדרגא הנעלית שבשליחות, וכמבואר בלקו"ת פ' ויקרא¹⁰ שנשמות ישראל הם שלוחיו של אדם העליון – "כמותו ממש"; ועד שעושים ממציות העולם דירה לו ית', שבדירה נמצא עצמותו ומהותו של המלך, כמבואר בכמה מקומות¹¹.

וזהו כללות החידוש שבענין השליחות, שעם היות שהשליח הוא מציאות בפני עצמו, לכאורה – הוא מתחבר ומתאחד עם מציאות המשלח, שנעשה "כמותו" דהמשלח ממש.

ג. בתוקף קיום שליחות הנ"ל של ישראל, ניתוסף עוד יותר כשמתכנסים כמה וכמה מישראל, שכל אחד מהם הוא שלוחו של הקב"ה, שהוא "כמותו" דהמשלח ממש; ועאכו"כ כמה שלוחים יחד (ב"כינוס השלוחים").

ובפרט כינוס במקום מיוחד לכינוס – בית הכנסת (שזה גם מלשון כינוס), שהוא גם בית המדרש, מקום שמגדלין בו תורה ותפילה¹² ומעשים טובים, שזה כולל כל הג' עמודים שעליהם העולם עומד¹³.

ובפרטיות יותר – מודגש ענין הנ"ל דשליחות במיוחד בכינוס זה, שהוא "כינוס השלוחים העולמי", אשר בענין זה – ב' קצוות הפכיים: כינוס (לשון יחיד), שבו מכנסים ומאחדים כל חילוקי הדרגות שבעולם (שנוסף על החילוקים שבזמן ובמקום, הרי יש ביניהם חילוקים גם בעניני תורה עבודה וגמילות חסדים) למקום אחד, ועי"ז נעשים כולם למציאות אחת ממש.

וזהו תוכן ומטרת כינוס השלוחים העולמי – כינוס והתאחדות השלוחים מכל העולם, למטרה אחת – המשכת והחדרת ענין האחדות במציאות כל העולם, לגלות בו שהוא עולמו של הקב"ה.

ד. ועפ"ז מובנת ההוראה בנוגע לפועל, שלכל לראש כינוס זה צריך להביא להתחזקות מיוחדת בהפצת אהבת ישראל ואחדות ישראל בכל העולם כולו.

סה"מ בראשית ח"ב ע' סו. וש"נ.

(12) ל' חז"ל – מגילה כז, א.

(13) אבות פ"א מ"ב.

(10) א, ג.

(11) אוה"ת בלק ע' תתקצו. סה"מ תרל"ה ח"ב ע'

שנג. וש"נ. המשך תרס"ו ס"ע ג. סה"מ תרע"ח ע' קצג.

ומכל שכן וקל וחומר לא לנצל את הכינוס לענין של פירוד ח"ו... ומיותר להזכיר עד כמה מושלל ענין זה, כי כל ענין של פירוד ומחלוקת הוא מהסטרטא אחרא – מקליפת מדין¹⁴, והמלחמה נגדו היא מלחמת ה', ועד שמשה רבינו בעצמו הוצרך "לתת נקמת ה' במדין"¹⁵! ועד כדי כך שזה נוגע להכניסה לארץ ישראל, ומשה (מבחר מין האנושי¹⁶) לא נסתלק מן העולם ("אחר תאסף אל עמך"¹⁷) עד שנלחם במדין, בכדי לעקור כל ענין של פירוד ומחלוקת!

אמנם, לפעמים יכול לבוא ה"קלוגינקער" ולשכנע משהו... אבל, מובן ופשוט, שגם כשמלביש זאת בטענות של קדושה, ומתלבש ב"סירטוק של משי" ("ער טוט זיך אָן אין אַ זיידענעם סירטוק"), שלכן גם מקשיבים לדבריו (כי אין רואים מה נעשה אצלו בפנימיות, אלא רואים רק את ה"סירטוק משי") – הרי אם מדבר בענינים של היפך אהבת ישראל, הנה תיכף אחרי המילה הראשונה שמתחיל לדבר, נראה בגלוי שדבריו הם היפך ה', היפך תורתו, היפך משה רבינו והיפך נשיא דורנו [ששמו יוסף – על שם ההוספה בכל עניני יהדות, שזהו ע"י הוספה בבני ישראל, כולל באהבת ואחדות ישראל, ויצחק – מתוך שמחה ואהבה], היפך הטוב וכל ענינים טובים, כולל גם הטוב שלו עצמו!

ומזה מובן כמה מופרך צריך להיות אפילו קא סלקא דעתך לנצל את הכינוס לענין של פירוד ומחלוקת רחמנא ליצלן, שכל ענינו בא ("צוגעטשעפעט") מהסטרטא-אחרא, ובעצם אין ליהודי כל שייכות לזה, ואין זה שייך לגבול ישראל [ובפרט ביום השבת, שמיד בתחילתה מושללים כל הענינים ההפכיים, כמו שאומרים ב"כגוונא"¹⁸], והטעם היחיד שיכול להיות כזה קא סלקא דעתך – הוא מפני שנדבק בו ענין זה מבחויץ (מצד חושך הגלות), כדי שיהי' לו בחירה בזה – כדי שיהודי יגלה מי הוא (א"א איד זאָל באַווייזן ווער ער איז!); ובהיותו מ"עם חכם ונבון"¹⁹ (ובפרט חסידים, תלמידי נשיא דורנו), הרי בודאי שהוא בוחר בטוב.

והטעם שמזכירים זאת – אף שי"אל תפתח פה כו"²⁰, משום שאולי יש א' שהוא בעל "מרה שחורה" (והוא עוד משכנע את עצמו שזה בא מצד הקדושה...), ומתבלבל מפני החשש שרוצים לנצל את הכינוס לענין של היפך מאהבת ישראל, שזהו היפך כל ענין הכינוס, שענינו הוא – אהבת ישראל ואחדות ישראל, ובפרט אצל שלוחי נשיא דורנו.

ו"המעשה הוא העיקר"²¹ – שכינוס זה יביא תוספת וחיזוק בהחזקת והפצת אהבת ואחדות כל ישראל, שזהו יסוד כל הענינים [כפי שאומרים בהתחלת כל יום (קודם

עה"פ שבעה ערה 15.
 18) זח"ב קלה, ריש ע"ב.
 19) ואתחנן ד, ו.
 20) ע"פ ברכות יט, סע"א. ס, א. כתובות ח, ב.
 21) אבות פ"א מ"ז.

14) ראה בארוכה ד"ה החלצו תרנ"ט (סה"מ תרנ"ט ס"ע נג ואילך).
 15) מטות לא, ג.
 16) ראה פיה"מ להרמב"ם סנהדרין פ' חלק יסוד הז'.
 17) מטות שם, ב. וראה במדב"ר פכ"ב, ב. פרש"י

התפילה), ובאופן אמיתי ("מיט אן אמת"): "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת²² לרעך כמוך"²³, וזה משמש כהתחלה ויסוד לעבודת כל היום כולו].

ה. ויש לקשר זה עם פרשת השבוע (כהוראת רבינו הזקן²⁴ שצריכים "לחיות עם הזמן"²⁵) – הן כללות ענין השליחות, והן ענין ה"כינוס" בפרט:

כללות ענין השליחות – רוב הפרשה עוסקת בענין השליחות של אליעזר עבד אברהם (כנ"ל ס"א), ועד ששליחות זו נשנית פעמיים ויותר בפרשה זו²⁶.

ענין ה"כינוס" – התחלת הפרשה²⁷ "ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה", שבוזה מודגש שגם כפי שכל ענין הוא בפני עצמו – "מאה שנה", "עשרים שנה", ו"שבע שנים" ("נכתב שנה בכל כלל כו"²⁸), כמבואר בחסידות²⁹ שזה קאי על כל החילוקי דרגות שבאדם – רצון מוחין ומדות, הרי נמשך ונפעל בהם ענין האחדות – "שני חיי שרה", וכפרש"י: "כולם שוין לטובה". וכמוכן גם בפשטות הענין, שה"מאה" ו"עשרים" ו"שבע" שנים – הרי הם המשך אחד של חיים, ונקודת הענין – שתוכן חיי שרה הוא, שנקודת האחדות נמשכת וחודרת במציאות האדם בכל פרטי.

ועד"ז בנוגע ל"כינוס השלוחים": לכל לראש, על כל שליח לכנס ולאסוף את כל עשר כחות נפשו ("מאה", "עשרים", ו"שבע" – רצון, מוחין ומדות), ואזי הוא שליח בתוספת יו"ד שזה בגימטריא "משיח" (כמו שנתבאר כמה פעמים³⁰), היינו שמגלה בחי' משיח שבקרבו³¹, שהוא הנקודה הפנימית שבכל דבר, ועד לבחי' היחידה³², ולמעלה מזה.

וזהי עבודתו של השליח (כל יהודי) – לגלות בכל כחותיו שהוא שלוחו של הקב"ה, "כמותו ממש", אשר עי"ז הוא מגלה את ניצוץ המשיח (בחי' היחידה) שבקרבו, ושכל אחד מישראל; וכידוע דשמן הוא ענין היחידה, ותכונת השמן שהוא מפעפע בכל דבר³³.

ועי"ז הרי הוא גם מגלה ומביא את משיח לכל העולם כולו, וכפסק דין הרמב"ם³⁴, שע"י מצוה אחת מביא תשועה והצלה לו ולכל העולם כולו, כי עי"ז מגלה ומאחד את כל העולם כולו בבחי' היחידה.

22) קדושים יט, יח. 358 ואילך); ש"פ חיי שרה תשמ"ו (לקו"ש חכ"ה ע'.

23) סידור אדה"ד לפני "מה טובו". 336 ואילך); ש"פ יורא תשמ"ח (סה"ש ח"א ע' 81);

ש"פ חיי שרה תשמ"ט (סה"ש ח"א ע' 66 ואילך).

ועוד.

24) ראה מאור עיניים ס"פ פינחס. וראה סה"מ

תרמ"ג ע' ע.

25) ראה רמ"ז לזח"ג רס, ב. סה"מ תרח"ץ ע' ר.

תרצ"ט ע' 207. תש"ב ע' 51. וראה ספר הליקוטים –

דא"ח צ"צ ערך משיח. וש"נ. קונטרס ענינה של תורת

החסידות ס"ה (ע' ד). וש"נ.

26) ראה חולין צו, סע"ב ואילך. טושו"ע יו"ד סק"ה

ס"ה.

27) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

28) ראה חולין צו, סע"ב ואילך. טושו"ע יו"ד סק"ה

ס"ה.

29) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

22) קדושים יט, יח.

23) סידור אדה"ד לפני "מה טובו".

24) "היום יום" ב חשון.

25) בהנחה אחרת הובא ענין זה לקמן ס"ב, בקשר

עם לימוד ענין בפרשת השבוע.

26) ראה בר"פ פ"ט, ח. פרש"י פרשתנו (חיי שרה)

כד, מב.

27) כג, א.

28) פרש"י עה"פ.

29) לקו"ת ר"פ ברכה (צג, א"ב). ובכ"מ – נסמנו

בדברי משיח תנשא ח"א ע' 246.

30) שיעור: ליל שמח"ת תשמ"ו (לקו"ש חכ"ט ע'

וזהו כללות הענין ד"כניוס השלוחים העולמי", שע"י עבודתם במציאות כל העולם כולו, הרי הם מגלים את המציאות האמיתית של העולם, שמ"עולם לשון העולם והסתרה³⁵ נעשה עולמו של הקב"ה, ועד שמגלים ש"המקום" עצמו הוא שמו של הקב"ה³⁶. ועי"ז פועלים ומגלים משיח בכל העולם, ובפשטות – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ובהדגשה מיוחדת בדורנו זה, אחרי שכבר ישנה העבודה בקיום כל עניני השליחות דבני ישראל במשך כל הדורות שלפני זה, כולל ובמיוחד – ע"י הפצת המעיינות חוצה.

וכמודגש במיוחד בשבת מברכים כסלו, חודש השלישי בחדשי החורף, שהוא (ע"ד חודש השלישי בחדשי הקיץ, חודש סיון, החודש דמתן תורה) – חודש מתן תורה דפנימיות התורה (בי"ט כסלו)³⁷, כפי שנתגלתה בתורת החסידות; ובשבת זו, שממנה מתברך חודש כסלו, יש נתינת כח מיוחדת לעבודת השליחות דהפצת המעיינות חוצה.

ולהוסיף, שמאז מתן תורה דתורת החסידות, ניתוסף ריבוי הכי גדול בעבודה ד"יפוצו מעיינותיך חוצה" [עד – באופן ובלשון הברכה לרבקה בפרשתנו³⁸: "ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחותנו את היי לאלפי רבבה גו" (כולל גם המשך הכתוב אודות ביטול והפיכת הענינים הבלתי-רצויים כו'), וממנה זה נמשך לכאור"א מישראל], שע"יז ממהרים ומזרזים עוד יותר את קיום ההבטחה "אתי מר דא מלכא משיחא"³⁹.

ובפרט שעכשיו כבר נגמרה כל העבודה, וצריך להיות רק "עמדו הכן כולכם" (בלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר⁴⁰), ועד שכבר עומדים מוכנים לקראת ביאת המשיח בגאולה האמיתית והשלימה.

ועד שזוכים לגילוי דיצחק לעתיד לבוא, "יצחק" מלשון צחוק ושמחה, הפורץ כל הגדרים⁴¹, שאז יכולים לקבל את כל הענינים הנעלים עד אין סוף (כי כל זמן שדבר הוא מדוד ומוגבל, אי אפשר להכניס בו יותר ממה שהוא יכול להכיל, משא"כ ע"י שמחה הפורצת גדר, אפשר להכניס שלא בערך).

ו. ומפרשת חיי שרה, "ויהיו חיי שרה גו", המדברת אודות שליחות אליעזר שלקח אשה ליצחק (רבקה) וכו' – ממשיכה התורה לספר⁴² "ואלה תולדות יצחק בן אברהם גו" ("ויהי יצחק גו" בקחתו את רבקה גו"⁴³ – שבא כתוצאה משליחות אליעזר):

(38) כד, ט.
 (39) ראה אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה בכש"ט (הוצאת קה"ת) בתחילתו.
 (40) ראה אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ד ריש ע' רעט. "היום יום" טו טבת.
 (41) ראה סה"מ תרנ"ז ס"ע רגו ואילך. וש"נ.
 (42) ר"פ תולדות (כה, יט).
 (43) שם, כ.

(35) ראה לקו"ת במדבר ה, סע"ג (מקה"ר פ"ג, יא).
 שלח לו, ד. שבת שובה סד, ב. ביאורו"ז להצ"צ ח"א ע' שנה (מפסחים נ, א). סה"מ ה'ש"ת ע' 160 ואילך.
 וראה גם תקו"ז תמ"ב. ובכ"מ.
 (36) ראה ב"ר פס"ח, ט.
 (37) ראה שיחת י"ט כסלו (ליל ב') תרפ"ט (שיחות קודש תרפ"ט-ש"ש (כפ"ח, תש"מ) ע' 109). וראה סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 483. וש"נ.

עבודת השליחות צריכה להיות באופן שע"ז נעשית הולדה, "תולדותיהם של צדיקים" (ועמד כולם צדיקים⁴⁴) מעשים טובים⁴⁵, והולדה ("תולדות") באופן ד"יצחק" – "כל השומע יצחק לי"⁴⁶ (כנ"ל), ו"יצחק) בן אברהם" – על שם "אב המון גוים נתתיך"⁴⁷, שפועל בכל העולם, ו"אברהם הוליד את יצחק"⁴², שבהתולדה ניכר בקלסטר פניו בגשמיות שהוא בן אברהם⁴⁸. וכל זה באופן ד"אלה" – "מראה באצבעו ואומר זה"⁴⁹.

וע"ז נעשית שלימות הפעולה בכל העולם (כינוס עולמי), כמודגש בזה שמנישואי יצחק ורבקה נעשית ההולדה דיעקב ועשו, היינו הפעולה גם בבחי' עשו, דנוסף לזה שכפי שהוא בתורה הרי הוא מציאות דקדושה⁵⁰ – הרי גם כפי שהוא בעולם, נתברר ע"י יעקב (ע"י שמתלבש ב"בגדי עשו בנה הגדול החמודות"⁵¹), כמו שאמר לו יעקב בסוף "אבוא אל אדוני שעירה"⁵², כמבואר בכמה מקומות⁵³, שבדרגת יעקב ה' גם עשו אחרי הבירור ומוכן להגאולה, ואדרבה – דוקא ע"י בירור עשו ניתוסף העילוי שע"י בירור עניני העולם.

וכמודגש גם בשמו עשו מלשון עשוי⁵⁴ ("אֶפְגַּעְטָאֵן") – השם שקרא לו יצחק תיכה בעת לידתו – כי, יצחק "ראה" את הכח הנעלה שבו, כפי שיתגלה בגאולה העתידה.

– שיחה ב' –

ז. כבר נתפשט המנהג ללמוד ספר "יד החזקה" להרמב"ם⁵⁵, ובימים אלו סיימו את המחזור השישי בלימוד הרמב"ם – ג' פרקים ליום, וכן סיום המחזור השני ללומדים פרק אחד ליום.

וכמדובר כמה פעמים⁵⁵, שע"י לימוד הרמב"ם מתאחדים ישראל, והתאחדות היא בלימוד ספר שכולל כל ההלכות שבתורה ("חיבור זה מקבץ לתורה שבעל פה כולה"⁵⁶), גם הלכות בית הבחירה, הלכות הקרבנות, עד להלכות מלך המשיח בסיום ספרו, שע"ז יוצאים ידי חובת לימוד כל התורה כולה.

וכאן המקום לעורר, שבודאי יערכו חגיגות "לגמרה של תורה"⁵⁷ בכל מקום, ושכאז"א ישתדל שסיום הרמב"ם יתקיים "ברוב עם הדרת מלך"⁵⁸, בהשתתפות כל אחד מישראל. ומובן, שכל אחד ואחד מוסיף ב"הדרת מלך".

(51) תולדות כז, טו. וראה תו"א בשלח סא, ב. ובכ"מ.

(52) וישלח לג, יד.

(53) ראה תו"א ותו"ה ר"פ וישלח. ובכ"מ.

(54) ראה פרש"י תולדות כה, כה.

(55) ראה לקו"ש חכ"ז ע' 229 ואילך. ובכ"מ.

(56) ל' הרמב"ם בהקדמתו לספר היד.

(57) שהש"ר פ"א, ט.

(58) משלי יד, כח.

(44) ישע"י ס, כא. וראה סנהדרין ר"פ חלק.

(45) פרש"י ר"פ נח (ו, ט).

(46) וירא כא, ו.

(47) לך לך יז, ה.

(48) ראה ב"מ פז, א. ב"ר פס"ה, ט. פרש"י עה"פ

שבהערה 42.

(49) ראה תענית בסופה. שמור"ר פכ"ג, יד.

(50) ראה לקו"ש חט"ו ע' 198. ח"כ ע' 114. שם ע'

342. ח"ל ע' 144-5. ועוד.

ולכן, אפילו אם משהו מחזיק עצמו לעניו (ואפילו אם הוא באמת עניו), אין מקום לסברא וטענה, שמכיון שישתתפו ב"סיום" ריבוי ישראל, כולל גדולי ישראל, רבנים, חכמים, עסקני ציבור, חסידים ואנשי מעשה, א"כ, עושה חשבון – שבמה נחשב השתתפותו (של יחיד מִישראל) לגביהם? – כי אין חשבון זה נכון ("אויסגעהאלטן") ע"פ הלכה, שהרי הדין הוא⁵⁹ שאפילו כאשר יש "רוב עם" הכי גדול, הנה כאו"א מוסיף עוד יותר ב"רוב עם", ובמילא – ב"הדרת מלך", ע"י השתתפותו.

וכמובן גם מפסק הרמב"ם³⁴, שע"י מעשה אחד, דיבור אחד או מחשבה אחת "מכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות", ועאכו"כ כשיביא איתו עוד כמה יהודים, הרי זה מוסיף עוד יותר ב"הדרת מלך" – "מלכו של עולם"⁶⁰, מלך מלכי המלכים הקב"ה!

ולכן, בודאי כאו"א ישתתף בזה, וגם ישפיע על אנשים נוספים להשתתף, ויביאם עמו, ובדרכי נועם ובדרכי שלום, מבלי להיכנס לשום ויכוחים, אלא רק להסביר את גודל וחשיבות הענין ד"ברוב עם הדרת מלך". ו"המעשה הוא העיקר" – שיבואו וישתתפו בפועל, ואז לא יצטרכו להתווכח, כי יראו במוחש הרושם החזק שזה פעל עליו ועל כל המשתתפים, וההוספה ב"ברוב עם הדרת מלך". ובודאי שע"י יתוסף חיזוק בלימוד הרמב"ם.

ח. הכינוס שיתקיים בקשר עם סיום הרמב"ם – ובפרט בהשתתפות רבני ישראל – מוסיף בכבוד הרמב"ם ובכבוד התורה וכו'.

ובמילא – הרי זה מוסיף בכבוד הרבנים בכלל, כמובן עד כמה צריך להיות כבוד מיוחד לרבנים, מכיון שהם באי-כחו של הקב"ה למסור את "דבר ה' זו הלכה"⁶¹ אל כל ישראל, וזהו עיקר ענינם. כפשטות הענין: כשמתעוררת איזו שאלה בהלכה, פונים דוקא אל הרב (ולא ללמדן ומפלפל ו"עוקר הרים"⁶² וכיו"ב), ובכחו לפסוק את ההלכה בפועל ע"פ תורה. והסימן לרב אמיתי הוא, כאשר הפסקי-דינים שלו (שפוסק בדרכי נועם ובדרכי שלום) מתקבלים אצל רוב ישראל (לא רק אצל "ראשיכם שבטיכם"⁶³, אלא בעיקר אצל שאר שמונת הסוגים הכוללים את רוב ישראל, שאצלם מודגש יותר הצורך בבירור הלכה למעשה), והולך ומתפשט.

אמנם, יכול להיות א' שהוא מבלבל, וכשמתעוררת אצלו שאלה וספק – אינו פונה אל הרבנים, עם הטענה והתירוץ שהרב עסוק או שקשה למצוא אותו וכיו"ב, ובמקום זה פונה עם השאלה אל אדם שני (שאינו רב). והדרך לדעת האם זהו דבר טוב או לא – היא ע"י ראיית התוצאות היוצאות מזה: אם זה מוסיף באחדות ישראל או לא...

(62) ראה סנהדרין כד, א.
(63) ל' הכתוב – ר"פ נצבים (כט, ט).

(59) ראה מג"א או"ח סתר"צ סקכ"ג.
(60) ל' חז"ל – מגילה טו, ב.
(61) עמוס ח, יב. שבת קלח, ב.

ואפילו באם יש לו טענה שהרב עשה ענין (מצד הצד ה"שמאלי" שלו, או בגלל שהי' "רדום" ("פֶּאֶרְשֶׁלָאֶפֶן")) שצריך לעשות תשובה עליו – הרי אפילו באם זה נכון, הרי זה דבר פרטי של הרב, בינו לבין הקב"ה, ואין מקום כלל ש"בעל הבית" יבוא ויאמר דיעה בנוגע להנהגת הרב⁶⁴; כאשר "בעל הבית" עושה זאת, הרי זה חוצפה הכי גדולה!...

ו"חוצפא יסג"י" הוא מהסימנים בלתי-רצויים ב"עקבתא דמשיחא"⁶⁵. – אחרי התגלות המשיח, לא יהי' מקום להנהגה של חוצפה ופגיעה והעדר-זהירות בכבוד הרב, ובודאי יציית כאו"א לרב, אבל לפני התגלות משיח – צריכים לעורר ("בְּאִוָּאֶרְעֵנָעוּן") אודות הזהירות בכבוד הרבנים, שכבודם הוא כבוד התורה, וכבודו של הקב"ה.

ט. הרמב"ם מסיים ספרו⁶⁶ בביאור מצב העולם בימות המשיח: "ובאותו הזמן . . לא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד", ומסיים בפסוק⁶⁷ "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

והנה, פסוק זה מביא הרמב"ם גם בהלכות תשובה⁶⁸, אבל שם אינו מביא את סיום הכתוב "כמים לים מכסים". ודובר פעם בזה⁶⁸, שצריך להבין: מדוע בסיום ספרו מביא הרמב"ם גם סיום הכתוב – "כמים לים מכסים", ולא הביאו בהלכות תשובה?

והביאור בזה: "מלאה הארץ דעה את ה'" פירושו, ש"הארץ" נשאת מציאות לעצמה, משא"כ "כמים לים מכסים" מורה על ביטול בתכלית, שאינו מרגיש מציאותו כלל, כי אין כאן שום מציאות מלבד "דעה את ה'", בדוגמת מי הים המכסים על כל מה שבתוך הים, וכל מציאות הים אינה אלא (מקום ה)מים.

וכשאוחזים עדיין בהלכות תשובה (שזוהי העבודה בזמן הזה, ובנוגע לתשובה צריך להיות "כל ימיו בתשובה"⁶⁹, מכיון שעיקר התשובה הוא בלב, ובלב יש ריבוי דרגות, כמבואר בתניא⁷⁰), הרי מורגשת עדיין מציאותו של האדם העושה תשובה. ולכן מביא הרמב"ם רק את התחלת הכתוב, ולא את סיום הפסוק "כמים לים מכסים", כי במצב של "כמים לים מכסים" (תכלית הביטול) אין כאן מציאות האדם שאוחז עדיין באמצע עבודת התשובה.

ורק כשמגיעים להלכות מלך המשיח (בסיום הספר), ששם כותב הרמב"ם פרטי ההלכות דימות המשיח אחרי שלימות העבודה והמלחמה הזמן הזה (כולל עבודת התשובה), מביא הרמב"ם (גם) סיום הכתוב "כמים לים מכסים", מכיון שלעתיד לבוא

68 ראה "הדרן" על הרמב"ם תשמ"ט (סה"ש ח"א ע' 148 ואילך). וש"נ.
69 שבת קנג, א.
70 פכ"ט (לו, ב).

64 ראה סמ"ע חו"מ הל' דיינים ס"ג סק"יג.
65 סוטה מט, ריש ע"ב.
66 הל' מלכים פי"ב ה"ה.
67 ישע"י יא, ט.

יהי' העולם בדרגת ביטול זה (תכלית הביטול), שאין מורגשת מציאותו כלל, כי מציאות האדם והעולם נעשה מציאות אלקות [בדוגמת ענין הטבילה – אותיות הביטול⁷¹].

י. וזהו גם הקשר עם התחלת ספר הרמב"ם (ד"נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן⁷²), שכותב⁷³ (אחרי ההקדמה ומנין המצוות): "יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון. . . וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמיתת המצאו", היינו שבכל הבריאה ניכר שהמציאות האמיתית שלה היא "אמיתת המצאו".

וענין זה חודר ובא בהבנה והשגה שלו, כמובן מהדיוק⁷⁴ בלשון הרמב"ם "לידע שיש שם מצוי ראשון כו'", ולא כמו שמופיע בספר המצוות להרמב"ם (לפי נוסחא אחת) "להאמין" [ולהעיר, שגם בספר המצוות יש העתקה מדוייקת יותר⁷⁵, שבה כתוב "שנדע"].

ועפ"ז מיושבת גם קושיית המפרשים איך אפשר לצוות על ענין של אמונה. שהרי, על ענין האמונה לא שייך לומר ציווי, כי: (א) אמונה אינה נקנית ברצון ובחירה⁷⁶; או שמאמינים, או שלא מאמינים ("אָדער מ'גלויבט, אָדער מ'גלויבט ניט"), ומצוה אינה יכולה להחדיר ("אָריינשטעלן") אמונה באדם; (ב) "כאשר נניח אמונת מציאות הא-ל מצוה, כבר נניח אמונת מציאות הא-ל קודמת לאמונת מציאות הא-ל⁷⁷, כלומר, כיון שכל ענין וגדר הציווי יכול להיות רק אחרי שמאמין שיש אלוהים (מצוה המצוות), הרי על אמונה זו גופא לא יתכן לומר שהיא מצוה.

ולכן כתב הרמב"ם שהמצוה היא "לידע", בידיעה שכלית, היינו להתבונן ולהעמיק בזה כו'.

ועוד ענין בזה – שלאחר שלימות הלימוד, שמסיימים את כל ספר הרמב"ם, עד "ומלאה גו' כמים לים מכסים", באים עוד הפעם להתחלת הרמב"ם, היינו שעי' הענין ד"כמים לים מכסים" כנ"ל, בכחו לידע ולהשיג "שיש שם מצוי ראשון כו'", ועד ש"לא נמצאו אלא מאמיתת המצאו" – באופן נעלה יותר.

יא. וענין זה שייך לכל יהודי, כי מציאותו האמיתית של כל יהודי היא מציאות האלקות, ורק שצריכים לגלות זאת. ובהדגשה בסוף ספר הרמב"ם – "כמים לים מכסים", היינו שכל מציאות האדם (והעולם) נעשית מציאות התורה [וכידוע הדיוק⁷⁸

75) ראה סהמ"צ הוצאת הר"ח העליר ור"י קאפח.

76) ראש אמנה שם.

77) שם פ"ד. הובא ונתבאר בסהמ"צ להצ"צ שם

פ"א (מר, סע"ב ואילך).

78) ראה ב"ח לטווא"ח סמ"ז.

71) סידור (עם דא"ח) שער כוונת המקוה בסופו (קנט, סע"ד).

72) ספר יצירה פ"א מ"ז.

73) הל' יסוה"ת פ"א ה"א.

74) ראה ראש אמנה פ"ז. סהמ"צ להצ"צ מצות האמנת אלקות פ"ב (מה, ב ואילך).

בהלשון "עוסקי תורתך", שזה נעשה כמו עסק שלו, עד שחולם בדברי תורה⁷⁹], עי"ז שהוא בטל בתכלית אליו ("כמים לים מכסים"), אשר עי"ז נעשה מציאות הכי תקיפה – חד עם "אמיתת המצאו".

וע"ד סיפור הידוע⁸⁰, שפעם שאלו חסידים שהלכו ברחוב: "קטאָ אידיאָט" ("מי הולך"? וענו: "ביטול אידיאָט" ("ביטול הולך"), היינו, שענין הביטול חדר בכל מציאותם, עד שאינם מציאות לעצמם כלל, וכל מציאותם אינה אלא ענין הביטול.

– שיחה ג' –

יב. כמדובר בהתוועדיות האחרונות⁸¹ אודות תקנתו של משה רבינו⁸² להקהיל קהילות בכל שבת ולעסוק בתורה, ושכדי להוסיף באחדות של כל המקומות יחד – כדאי שילמדו בכל מקום ענין מסויים בפרשת השבוע (בהתחלת הפרשה או בסיומה וכיו"ב)⁸³, וכמו"כ ענינים שהזמן גרמא כמו הלכות שבת.

ובנדון דידן – פרשת חיי שרה:

בהתחלת הפרשה כתיב "ויהיו חיי שרה גו'", ואח"כ (בהמשך הכתובים) עוסקת הפרשה בנישואי יצחק ורבקה, שאז יצחק הי' בן ארבעים שנה, כמ"ש⁴³ "ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה".

ויש לקשר זה עם הענין המיוחד שבשנה זו – שנת הארבעים להסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבארבעין שנין "קאים איניש אדעתי דרבי"⁸⁴, שאז "נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁸⁵, שלימות בחב"ד שבשכל ובכל כחות הנפש שבאדם, הנכללים ב"לב לדעת", "עינים לראות" ו"אזנים לשמוע"⁸⁶, המרומזים גם בהתחלת הפרשה, "מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים" – קכ"ז שני חיי שרה (כמדובר לעיל).

זאת אומרת: בשנת הארבעים נעשית שלימות בעבודת כל אחד, ושלימות גם בהעבודה שבעבר – מה שנמצא "מאחוריו" ("הינטער עם"); אבל לא ח"ו מאחורינו כפשוטו, אלא בתוכנו, וע"ד הנאמר גבי משה "וראית את אחר"⁸⁷ – שהוא גילוי הכי

(83) שיחות: ש"פ לך לך (סי"ב); ש"פ וירא (ס"ה).

(84) ע"ז ה, ריש ע"ב.

(85) תבוא כט, ג.

(86) ראה שיחת ש"פ בא תשמ"ט (סה"ש ח"א ע' 201). וש"נ.

(87) תשא לג, כג.

(79) ראה ד"ה צהר תעשה לתיבה תרצ"ה (סה"מ קונטרסים ח"ב שדמ, א). הובא ב"היום יום" ד טבת. וראה לקו"ש ח"ד ע' 1026. וש"נ.

(80) ראה סה"ש תרח"ן ע' 251.

(81) שיחות: ש"פ נח; ש"פ לך לך; ש"פ וירא.

(82) יל"ש ר"פ ויקהל (לה, א). הובא בשו"ע אדה"ז

או"ח סר"צ ס"ג. וראה תו"ש עה"פ (אות ה). וש"נ.

נעלה, ורק בערך ל"פני" הרי זה בחי' "אחורי". וכן הוא בכאו"א מישראל, ע"י הניצוץ של משה שבקרבו⁸⁸, ועד שזה נעשה הכנה לעלי' נעלית יותר.

וכמ"ש בפרשה הבאה "אלה תולדות יצחק גו" – "תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים", עלי' והוספה בהפצת המעיינות חוצה, וקיום מצות "פרי' ורבי"⁸⁹ – לעשות עוד יהודי ("מאכן נאך אַ איד")⁹⁰, עד שכל בני ישראל מתאחדים יחד – אחדות ישראל. ובפרט ע"י קיום התקנה להקהיל קהילות בכל שבת ושבת ללמוד תורה, ובפרט ענין אחד בתורה (כנ"ל).

– שיחה ד' –

יג. כמדובר לעיל שכינוס השלוחים לכל לראש מטרתו להוסיף באהבת ישראל ואחדות ישראל.

ודובר כמה פעמים, שקודם הפרידה של כמה וכמה שהתכנסו יחד – יש להדגיש ולחזק את האחדות שביניהם שתישאר גם אחרי הכינוס, כשנפרדים אחד מהשני וחוזרים איש איש למקומו, שזה פועל אצלם רגש געגועים למעמד וזמן זה שהיו כולם ביחד באותו מקום וכו'. ועד שהאחדות נמשכת גם כשחוזרים למקומם, כך שהמחשבה דיבור ומעשה שלהם מתאחדים יחד, ורק המקום הגשמי מפריד ביניהם.

וכדי להוסיף חיזוק באחדות זו, כדאי ונכון שיוציאו לאור קובץ מיוחד ל"מזכרת נצח" מכינוס השלוחים, ובקובץ זה ידפיסו תמונות של כל השלוחים (יחד עם בני ביתם – הנשים והטף), ומה טוב – תמונה אחת מכולם יחד. וכדי לקשר הקובץ עם דברי תורה – יש לערוך מדור בהקובץ לחידושי תורה שנאמרו במהלך הכינוס⁹¹, וכמו"כ ענין מיוחד בקשר עם שנת הארבעים, שאז "קאים איניש אדעתי דרבי".

וזה יוסיף בהאחדות שבין השלוחים, כי תהי' להם מהכינוס "מזכרת נצח", באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה" – זה הי' הכינוס, שבו התאספנו יחד, והתפללנו יחד ולמדנו ושמענו תורה ביחד, ואכלנו ביחד, והחלטנו ביחד החלטות טובות. ו"מזכרת נצח" אפילו לטף, ילדים קטנים של השלוחים, דאף שעדיין לא מבינים את הכתוב, הרי "חנוך לנער". גם כי יזקין לא יסור ממנה⁹², ובפרט שבקובץ יהיו גם תמונות, והילד מוצא גם את עצמו בתמונה.

קודש (ברוקלין, תשנ"ט) ע' 87. וראה סה"ש תרצ"ו ע' 119. וש"נ.

91 בהנחה אחרת: מכמה משתתפי הכינוס.

92 משלי כב, ו.

88 ראה תניא רפ"ב.

89 ע"פ בראשית א, כח.

90 ראה שיחת ש"פ חיי שרה תש"א (סה"ש ח"א

ס"ע 45-46). שיחת ש"פ חיי שרה תשי"ב (שיחות

יד. כאן המקום לאלו שהגישו משקה "המשמח"⁹³ עבור מסיבות והתוועדויות וכינוסים שונים – לעלות כרגיל מלמטה למעלה ולהכריז ולהסביר במה המדובר, ומהם יראו וכן יעשו.

ויהי רצון, שבקרוב ממש נזכה כבר לגאולה האמיתית והשלימה, ולקיום היעוד ד"קהל גדול ישובו הנה"⁹⁴, "בנערינו ובזקנינו . . בבנינו ובבנותינו"⁹⁵, עוד קודם קריאת פרשת תולדות בתפילת מנחה, תיכף ומיד ממש.

[אחרי חלוקת המשקה התחיל לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלוי"צ ז"ל, ונתן ה"מזונות" לר' ש.מ.מ. שי' ב. עבור "סיום הרמב"ם". אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:45 לערך].

(95) בא י, ט.

(93) ס' שופטים ט, יג.

(94) ירמיי' לא, ז.

יומן

ובכבודו של הרמב"ם וכבוד התורה.

בהמשך דיבר על הכבוד המיוחד שצ"ל לכל אחד לרבנים, מכיון שהם מוסרים את ה"דבר ה' זו הלכה" לבני ישראל, וממילא מובן שאין מקום לבוא לרב ולומר לו שיעשה תשובה; ענין זה הוא בין הרב להקב"ה, וכשבעה"ב אומר לרב שצריך לעשות תשובה - זה חוצפה גדולה שהיא מסימני "עקבתא דמשיחא".

אח"כ עשה כ"ק אדמו"ר שליט"א סיום ו"הדרן" על ספר הרמב"ם, כשמקשר את הסיום להתחלה, והסביר שבסוף הלכות מלכים מדבר הרמב"ם על מצב של ביטול גמור להקב"ה, ולכן מביא גם את סיום הפסוק "כמים לים מכסים" (דלא כבהלכות תשובה, מכיון ששם מדובר על דרגא פחותה יותר). וענין זה שייך לכל יהודי, שבכחו של כל אחד לגלות שמציאותו האמיתית היא רק אלקות, וכפי הסיפור הידוע שפעם שאלו חסידים שהלכו בדרך "קטאָ אידיאָט" ("מי הולך")? והחסידים ענו "ביטול אידיאָט" ("ביטול הולך"), כיון שהביטול להקב"ה הי' בהם בשלימות.

בשיחה ג' דיבר על התקנה של "הקהלת קהילות" בכל שבת, שכדאי שהלימוד בכל מקום יהי' גם בענין אחד, בפרשת השבוע, וקישר את מ"ש בפרשתנו בנוגע לנישואי יצחק ורבקה, שיצחק הי' אז בן ארבעים שנה - לכך שאנו נמצאים כעת בשנת הארבעים להסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר, שאז "נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע".

• יום שבת קודש פרשת חיי שרה, כ"ז מרחשון, מבה"ח כסלו •

בשעה 1:35 לערך ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות.

הקהל ניגן את מארש ר"ח כסלו, ואח"כ פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחה הראשונה.

שיחה זו הקדיש כ"ק אדמו"ר שליט"א לכינוס השלוחים העולמי, והסביר שמטרתו העיקרית של הכינוס היא האחדות של כל השלוחים מכל העולם כדי להמשיך את האחדות בכל העולם, לגלות שזהו עולמו של הקב"ה. ומובן מכך, שכינוס זה צריך להביא לידי הוספה בענין אהבת ישראל ואחדות ישראל, ועאכו"כ שלא לנצל את הכינוס לענין של פירוד ח"ו, כפי שה"קלוגינקער" רוצה ומלביש זאת בטענות של קדושה כביכול...

בין השיחות שר הקהל ניגונים שמחים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד מעט בידו הק', במיוחד לעבר הילדים. באמצע א' הניגונים עודד לכיוון ילדי שארף שיחיו, וחייך אליהם חיוך רחב.

באמצע הורה לר' דוד שי' נחשון וידידו ר' אברהם שי' טאוב שיאמרו "לחיים".

בשיחה ב' עורר כ"ק אדמו"ר שליט"א שעל כאו"א לבוא ולהשתתף בסיום הרמב"ם (המתקיים מחר), ו"ברוב עם הדרת מלך", וכ"א שמשותף, למרות שהוא יחיד, מ"מ מוסיף ב"הדרת מלך"

של הרמב"ם, והנ"ל הכריז זאת.

הרחיק לקח בקבוק משקה עבור כינוס השלוחים העולמי, וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לו: "הצלחה רבה".

ר' מאיר שי' הארליג לקח בקבוק עבור סעודה ההודאה דר"ח כסלו.

אחרון ניגש ר' שמואל מ.מ. שי' בוטמאן מצא"ח העולמי, והכריז על הסיום המרכזי שיתקיים ביום ראשון במנהטן.

מיד לאחר מכן החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלוי"צ ז"ל, והקהל שר בשמחה רבה. באמצע, פנה כ"ק אדמו"ר שליט"א לריל"ג ודיבר עמו, והנ"ל הוציא בקבוק משקה נוסף (קטן)¹, ונתנו לכ"ק אדמו"ר שליט"א. כ"ק אדמו"ר שליט"א מזג מעט מהבקבוק לגביעו, ואח"כ חיפש ומצא את נכדו של הרחמ"א שי' חדקוב, ונתן לו את הבקבוק עבור סבו שנמצא כעת בביתו ולא מרגיש כ"כ טוב.

אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:45 לערך.

בשיחה ד' אמר שלפני הפרידה של אלו שהתכנסו יחד, שכ"א חוזר למקומו, יש להדגיש ולחזק את האחדות ביניהם שתשאר גם אחרי שיפרדו א' מהשני, כולל ע"י הגעגועים שלהם למעמד ומצב זה שכולם היו ביחד, וכדי להוסיף חיזוק באחדות – כדאי להדפיס קובץ מיוחד בתור "מזכרת נצח" מהכינוס, שבו יהיו תמונות של כל השלוחים ובני ביתם, וכן לערוך מדור בקובץ לחידושי תורה מכמה ממשותפי הכינוס וכו'.

לאחר מכן הורה לאלה שהכניסו בקבוקי משקה שיעלו ויכריזו במה המדובר, ומהם יראו וכן יעשו.

בסיום השיחה, העמיד הריל"ג 31 בקבוקים על השולחן. כ"ק אדמו"ר שליט"א לקח ושפך מכל בקבוק מעט לתוך גביעו, ונתן לכאו"א.

רובם לקחו עבור סיומי הרמב"ם שיתקיימו בימים הקרובים. כשניגש השליח ר' יהודה לייב שי' רסקין ממרוקו והכריז על סיום הרמב"ם, הורה לו כ"ק אדמו"ר שליט"א מיד שיכריז שהמשקה הנ"ל מיועד גם לסיום הרמב"ם בביתו

1) לפי א' היומנים היו (סה"כ) 35 בקבוקים – 33 גדולים ו-2 קטנים.

ר"ד מחלוקת הדולרים

בשביל כל העם היושב בציון. בשורות טובות".

הנ"ל: אנו זקוקים לברכת הרבי לפעולתנו כאן – שיהודים יעלו ארצה, וכן שיתמכו ביוזמת השלום שלנו שראש הממשלה הציג, ו"שלום על ישראל".

יום ראשון, כ"ח מרחשון

• הריב"ק הציג את מר אורי שי' סביר – קונסול ישראל בניו יורק, וכ"ק אדמו"ר שליט"א לחץ את ידו בחיוך, באומרו: "הצלחה רבה בהתפקיד הכי אחראי

אפילו מה שהוא נגד רצון הקב"ה, והוא מאמין וחזק בבטחונו בעם ישראל שסוף-סוף יבחרו דוקא את הקו שהוא מתאים במאה אחוז לקו תורתנו הקדושה, ואז תהי' תורה שלימה לעם שלם בארץ ישראל שלימה".

הנ"ל: תפקידנו פה הוא שאנחנו בוחרים את הקו שהיהודים יתמכו בנו, וכן דואגים לחינוך היהודי פה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחיוך): "זה אינו שייך להממשלה בארץ ישראל, כי הם תלויים יותר בהיהודים שבחוץ לארץ מאשר יהודים שבחוץ לארץ תלויים בהממשלה בארץ הקודש".

הנ"ל: זה שיתוף פעולה הדדי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אין צורך להאריך בזה, אבל המצב הוא ככה, והכל יודעים זה, והעיקר שגם בוש' יודע את זה, וכשהוא רוצה שיחליטו כפי רצונו, הוא מפעיל את היהודים אשר בארצות הברית".

הנ"ל: נכון, בוש מסתכל לראות מה דעת הקהל של יהודי ארה"ב.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחיוך): "אתה יודע מה דעת היהודים כאן? לא מצאתי עדיין איש שהוא יודע בביטחון מה רוצים היהודים בארצות הברית...".

הנ"ל: קשה לדעת, יש הרבה בלבול.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "יהי רצון שיהי' בהצלחה רבה, איך שתעשה בפועל. אין נוגע כל כך מה שיחליטו בגלוי, כי אם מה שיעשו בפועל. בשורות טובות, הצלחה רבה".

לאשתו של הנ"ל נתן דולר באומרו:

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "צריך גם כן – לא רק 'שלום על ישראל', אלא גם חוזק המתאים להגן על כל הענינים; לא רק הגנה, אלא, כמפורסם, שההצלחה הכי מובטחת היא כשמתקיפים, ולא מחכים שהצד השני עושה את זה".

הנ"ל: אנחנו צריכים שלום וביטחון, ושהיהודים יתמכו בנו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "כדאי להזכיר לוי' מזמן לזמן שהוא היחידי שהתנגד ל'קעמפ דייוויד'; בחרו דוקא לענין מביש כל כך לקרוא זה בשם דוד המלך...".

הנ"ל: יש עכשיו יוזמה חדשה של הממשלה בנוגע לבחירות בשטחים, ועם הרבה סבלנות והרבה כח נצליח בזה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "זה ענין השנוי כל כך במחלוקת, שאינני מאמין שכבר יש החלטה בממשלה מה צריך להיות סוף דבר במעמד של ישראל בזה".

הנ"ל: נכון, יש מחלוקת, אבל יש אפשרות להתקדם לאט לאט, ועכשיו אנו מחכים לתשובת הצד הערבי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "כנראה שמצד זה תהי' הצלחה, כיון שהם לא יסכימו, אזי בדרך ממילא יתבטלו כל התוכניות שיהיו, ולא צריך לוותר על משהו...".

הנ"ל: עם ישראל רוצה לחיות בשלום ובביטחון, ואנחנו גם צריכים לשכנע את האמריקאים שזה אמנם כך.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "האמריקאים אין להם בחירה חפשית, כי הם תלויים בהחלטת הקב"ה. משא"כ הנהגת בני ישראל, נתן להם הקב"ה בחירה חפשית,

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "יע, אויב מ'וועט מקיים זיין 'דע לפני מי אתה עומד'; דאָס דאָרף מקבל זיין אויף זיך יעדער שליח ציבור. זאָל זיין בשורות טובות".⁴

הנ"ל: האם אפשר לכוון הכוונות שבסידור השל"ה?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "דאָס איז ווי אייער רגילות איז, און יעדערער קאָן דאָך אָננעמען דעם נוסח וואָס ס'זאָל ניט זיין זיינער אָ... [חסר קצת]"⁵.

הנ"ל: אני שואל לגבי הכוונות הכתובות בסידור.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אויב אָזוי – קאָן מען ניט גיין צוהאַלטן דעם עולם, ווען מ'וועט דורכטראַכטן אַלע כוונות פון סידור, וועלן [זיי] אייך גלייך מאַכן אויס חזן..."⁶.

כשהחל הנ"ל ללכת, אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א: "איר קאָנט לערנען די כוונות פריער, און דערנאָך וועט איר האָבן פאַרטיקערהייט".⁷

"הצלחה רבה", ודולר נוסף באומרו: "זה בשביל הסיוע להבעל בתפקידו הכי אחראי", ונתן למר סביר דולר נוסף באומרו: "זה כפליים לתושי'. בשורות טובות".

• הריל"ג הציג את הקונסול מר אורי שי' פלטי, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו שני דולרים באומרו: "כפליים לתושי'. בשבת זה בירכו חודש כסלו. בחודש כסלו הי' פך של שמן ללילה אחד..."

הנ"ל: ...והספיק לשמונה ימים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחיוך): "והספיק לשמונה ימים".

הנ"ל: אז ככה שיהי' לעם ישראל.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "זהו תמיד. בנוגע להדלקת הנרות זה רק שמונה ימים בשנה, אבל בהנוגע להנהגה בפועל של 'נר הוי' נשמת אדם', כל יהודי, הנהגתו בפועל כל השנה כולה היא הנהגה ניסית. בהצלחה רבה".

הנ"ל: שנזכה לבשורות טובות.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן, בשורות טובות".

• א' העוברים שאל לגבי הכוונות שצ"ל לשליח ציבור בשעת התפילה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אָזוי שטייט אין שולחן ערוך".³

הנ"ל: שאפשר...

(3) = "כך כתוב בשולחן ערוך".

(4) = "כן, באם יקיימו 'דע לפני מי אתה עומד'; את זה צריך כל ש"ץ לקבל על עצמו. שיהיו בשו"ט".

(5) = "זהו כפי הרגילות שלך, וכ"א יכול לקחת את הנוסח, מה שלא יהי' ה... [חסר קצת] שלו".

(6) = "אם כן - אי אפשר ללכת לעכב את הקהל; כאשר יכונו את כל הכוונות של הסידור, [הם] מיד יסירו אותך מלהיות חזן..."

(7) = "אתה יכול ללמוד את הכוונות מקודם, ואח"כ יהי' לך [אותן] מן המוכן".

בשורה משמחת:

ניתן להשיג בסדרת "דברי משיח":

- תנש"א חלק א' • תשנ"ב חלק א'
- תנש"א חלק ב' • תשנ"ב חלק ב'
- תנש"א חלק ג' • תשנ"ב חלק ג'

נמצא בדפוס: תנש"א חלק ד'

תזכורת: מי שטרם הספיק לחדש את המנוי, עדיין יכול לכלול במנוי החדש את תנש"א חלק ג' (עד הופעת חלק ד' מהדפוס)

כמו"כ ניתן להשיג את כל כ"ו החלקים של סדרת "ספר המאמרים" על פרשיות התורה והמועדים

להזמנות ובירורים: 058-535-8770 / 718-560-3770 / torasmoshiach@gmail.com

להזמנות בארצות הברית (בלבד): www.torasmoshiach.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השוהים

ב-770 – בית חיינו – בית משיח

להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם

מתוך הרחבה ומנוחת הנפש

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא

בקבלת פני משיח צדקנו – כ"ק אדמו"ר שליט"א

יחד עם כל בני ישראל שליט"א בכל מושבותיהם

תיכף ומי"ד ממ"ש, נאו!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,

חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל

ותיכף ומי"ד ממ"ש נראה בעיני בשר

בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –

"לא לתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"

ובעגלא דידן יתגלה לעין כל

ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'

ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל

בגאולה האמיתית והשלימה

נאו מי"ד ממ"ש ממש!